

Stare zgodbe pripovedujejo, da so pred dawnimi časi krokarji imeli srebrno-belo perje in lep pojoč glas. Zakaj se je spremenila njihova barva v črno, kakršne so te ptice danes, in zakaj je njihov glas podoben hripavemu krakanju, pojasnjuje grški mit.

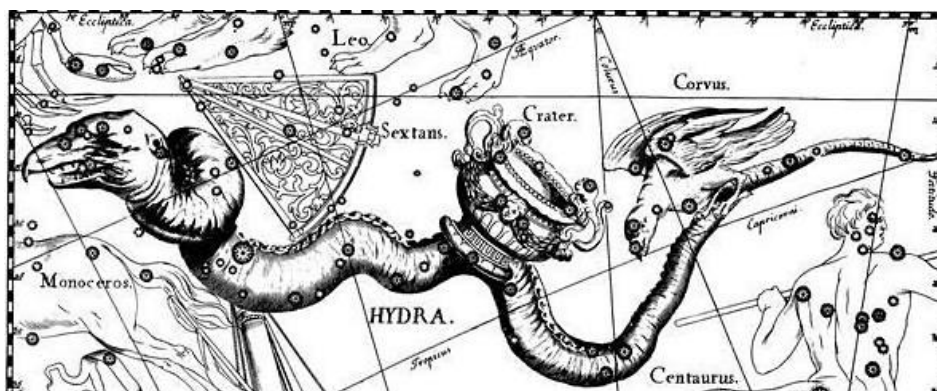
Zgodba o Krokarrju in Čaši

Zgodba pripoveduje, da je bil krokar nekoč zaupni sel boga svetlobe in glasbe – Apolona. Nekega jutra je Apolon poslal krokarja k studencu, da mu prinese čašo vode. Pri studencu je rasla figa, na kateri so pravkar dozorevale okusne in vabljive smokve. Krokarr je čakal, da dozori. Do vratu se jih je nažrl.

Ko je odhajal, se je spomnil, da bo kaznovan, ker se je predolgo zamudil. Tako je v svojih krempljih prinesel ostudno vodno kačo in se opravičeval, kot da ga je ta ovirala pri natakanju vode.

Apolon je takoj ugotovil, da krokar laže. V jezi ga je kaznoval tako, da mu je za vse večne čase spremenil barvo perja v črno, nato pa ga še obsodil, da ga bodo v prihodnosti poznali po krakanju namesto po lepem petju.

Ker ni pravočasno izpolnil ukaza, ga je Apolon za kazen za vedno postavil na hrbet nebesne Vodne kače – Hidre in blizu nebesne Čaše ter ukazal Vodni kači, da ne sme Krokarrju nikoli dovoliti priti tako blizu čaše, da bi lahko iz nje pil. Tako se Krokarr na tem delu neba kar naprej muči, ko tik pred seboj vidi Čašo polno vode, a je vedno toliko oddaljen, da ne more priti do nje.

Ozvezdji Čaša (Crater) in Krokarr (Corvus), pri nas zvečer vidni od marca do julija. Ozvezdje Čaša leži približno na sredini poti navzdol po dolgih vijugah ovezdja Vodne kače. Predstavlja ga skupina šibkih zvezd, ki jih v zvezdnh atlasih ponavadi oblikujejo v čašo ali skodelico z dvema ročajema. Predstavlja čašo, ki bi jo krokar moral napolniti ob izviru in jo prnesti Apolonu.